

Dívejme se výš

Hošťálková 18.2.2024

Písňe: EZ21 634, Je dokonáno, Divné to věci dnes, EZ21 549, 188, EZ79 631

Čtení z písma: Ezch 37,1-14, 1 Kor 15,12-19

Bratři a sestry,

úplně na začátek bych se s vámi chtěl rozdělit o názor jednoho člověka: „Být křesťanem, to vypadá lákavě. Bezúhonný život, důraz na rodinu, vzájemné sdílení ve společenství křesťanů. Tak proč do něj pořád motáte takové ty těžko uvěřitelné věci, jako je vzkříšení z mrtvých. Když tohle všechno hodíte přes palubu, víra bude mnohem racionálnější a určitě přijatelnější pro všechny.“

Kázat o vzkříšeném Kristu a o naději v něm? To je v současnosti nesnadné. Například hodně lidí je naprostými ateisty, jiní věří v nirvánu a další v reinkarnaci. Bylo tomu tak vždycky? Vezměme si komu je adresován přečtený oddíl. Apoštol Pavel ho napsal křesťanům z řeckého města Korintu. Jistě si dovedete představit, jak se v tomto přístavním městě setkávají lidé různých národů, nejčastěji Řekové, Římané a Židé. Všichni si přinášejí své představy o „životě po životě“.

Například Řekové věřili, že v okamžiku smrti se duše oddělí od mrtvého těla, vezme na sebe tvar zemřelého a poté je přenesena k bráně do podsvětí. Zapomene na svůj předchozí život a odpočívá na Elysejských polích. Jenom největší hříšníci se dostanou do Tartaru, což je propast naplněná věčnou tmou.

Izraelité to měli trochu jinak. V Bibli je na několika místech uvedeno: „Být připojen k lidu svému“. To znamená odejít do „šeolu“, kde zemřelí pokračují ve své existenci. Šeol se dá přeložit jako hrob nebo podsvětí. V něm duše - stín člověka žije jakýsi položivot v polospánku, v zapomenutí a v mlčení. Abych byl k Izraelitům spravedlivý, například farizeové hlásali spásu a vzkříšení nejen pro všechny Židy, ale dokonce i pro pohany – „spravedlivé z národů“. To už není tak daleko od toho, co jsme mohli přijmout my.

Teď si představme korintský sbor, kde se stejně jako ve městě setkávají lidé z velice odlišného prostředí. Mnozí přijali Krista, ale pořád se nedokážou úplně zbavit zbytků víry, ve které byli vychováni. A právě jim apoštol Pavel nekompromisně sděluje:

Není-li zmrtevýchvstání, pak nebyl vzkříšen ani Kristus. A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra, a my jsme odhaleni jako lživí svědkové o Bohu (1 Kor 13-15).

Kristus byl vzkříšen z mrtvých. Smrt nad ním už nemá žádnou moc. To je v základech naší víry. Pokud tomu tak není, pak jsme podlehlí něčemu, co není skutečné. Co to přesně znamená podlehnout klamu? Následující příběh se skutečně nedávno stal.

Jedné paní z Plzeňského kraje zazvonil telefon. Volala jí žena, která se představila jako pracovnice z banky. Sdělila jí, že pravděpodobně došlo ke zneužití jejích dokladů. Dostala za úkol vzít si úvěr na čtyři sta tisíc korun a peníze neprodleně vložit do bitcoinu tj. vyměnit je za elektronickou měnu. Jejeho počínání všiml náhodný svědek, který jí poradil, ať nic takového nedělá, že se nejspíš stala obětí podvodu. O peníze tedy nakonec nepřišla, ale málem se tak stalo. Podvodníci bývají velice přesvědčiví. Ta paní podlehla klamu a na základě toho jednala.

Otázka pravdivosti zmrtevýchvstání je dle mého mínění mnohem zásadnější. Nejde v ní o peníze, ale o věčný život s Bohem. Ono je to vlastně jednoduché. Buďto jsou apoštolové podvodníci a Bible kniha plná výmyslů nebo Ježíš Kristus trpěl na kříži a jeho krev nás očistila od všech našich hříchů. Jeho

vzkříšení je tedy zároveň důkazem, že nám bylo odpuštěno. Věříme, že když On byl vzkříšen, tak Bůh vzkřísí z mrtvých také nás. V tom je naše naděje.

Každého z nás určitě alespoň jednou v životě napadla otázka: „Co když je naděje věčného života klamná?“ Apoštol Pavel na ni odpovídá jednoznačně: „*Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí! (1 Kor 15,19).*“ Proč máme být podle něj nejubožejší ze všech lidí? Ke skutečnému životu víry patří oběť. Podle textu v dopisu Římanům máme přinášet sami sebe jako živou, svatou, Bohu milou oběť (Řím 12,1). To znamená: Máme odevzdávat Bohu celé své životy, své srdce i s svůj rozum, své ruce i nohy. Sami sebe. Co můžeme dát cennějšího, než sami sebe? Pokud je naše víra klamná, pak je naše oběť beze smyslu a děláme práci bez odměny. Uvěřili jsme lživé představě o Bohu a kvůli marníme svůj drahocenný čas na této zemi. Jsme na tom mnohem hůř, než lidé, kteří si jednoduše žijí jen sami podle sebe.

Co je opakem naděje? Všichni to slovo známe. Beznaděj. Podle středověkého básníka Danta Alighieriho je na pekelné bráně nápis: „Zanechte naděje, kdo vstupujete.“ Víím, že je to jenom středověká představa, ale spojení věčného utrpení s beznadějí mi přijde velice výstižné. Někdo by mohl namítnout, že naděje v Kristu na této zemi a pro tento život dává smysl také. Ano, dává. Jenže život zde je časově velice omezený. Pro někoho šedesát, sedmdesát, pro jiného osmdesát nebo devadesát let? Maximálně něco přes stovku. Z pohledu věčnosti téměř nic. Křesťanská naděje proto znamená mnohem víc než pozemské doufání v Krista. Pravá naděje hledá svůj cíl v Pánu, který nás vzkřísí ze smrti a dovede nás do věčného života v Boží přítomnosti.

Na závěr bych se s vámi rozdělil o kousek příběhu z knihy *Život proti smrti* od Marie Pujmanové. Jedna z hlavních hrdinek byla uvězněna gestapem. Po výsleších ji vezou spolu s několika dalšími na popravu. Už jenom pohled na popraviště je hrozný. Odsouzenci vidí zakrvácené kůly a také vojáky, kteří už čekají s připravenými puškami v rukou. Hlavní hrdinka pronese k druhé vězeňkyni něco, co se mi doslova vypálilo do paměti: „Nedívej se tam. Dívej se výš. Dívej se na nebe.“

Přestože bych tu knihu rozhodně neřadil mezi křesťanskou literaturu, myslím, že v této scéně to autorka vystihla naprosto přesně. Do našich životů mohou vstupovat nehody, nemoci a dožijeme-li toho, pak také křehkost stáří. Pokud je náš pohled omezený pouze na tuto zem, můžeme si občas připadat jako odsouzenci vedení na opravu. Jako křesťané ale máme velikou výsadu. Nemusíme svými pohledy zůstat v beznaději na této zemi, ale můžeme se dívat výš. K Bohu, který vzkřísil Pána Ježíše. K Bohu, v němž máme naději, že podle svého slibu vzkřísí k životu věčnému také nás.

Amen.